

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného **M. D. pre prečin výtržníctva** podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. **spáchaný spolupáchatelstvom** podľa § 20 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T 151/2007, na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2009 prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. D., advokáta v Topoľčanoch, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. júla 2009, sp. zn. 1Tos 34/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. D. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením zo dňa 23. júna 2009, sp. zn. 2T 151/2007, Okresný súd Topoľčany rozhodol podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., že obvinený M. D. sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 8. apríla 2008, sp. zn. 2T 151/2007, neosvedčil a trest v trvaní 8 mesiacov vykoná. Súčasne okresný súd rozhodol o zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený M. D. sťažnosť.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. júla 2009, sp. zn. 1Tos 34/2009, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. bola táto sťažnosť zamietnutá.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie doručené Okresnému súdu Topoľčany dňa 14. septembra 2009.

V dovolaní obvinený namietal, že nemal vedomosť, že bol uznaný za vinného z priestupku Obvodným úradom v Topoľčanoch v konaní VVS 2008/01238/452, tvrdil, že sa žiadneho konania nezúčastnil a žiadne rozhodnutie o uznaní viny z uvedeného priestupku mu nebolo doručené.

Obvinený namietal pravdivosť zápisu z verejného zasadnutia, ktorý bol v rozpore s jeho vyjadrením a tiež zákonnosť poučenia okresného súdu, nakoľko tento ho vôbec nepoučil o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu ani o lehote, v ktorej treba uvedený opravný prostriedok podať.

Dovolateľ mimoriadny opravný prostriedok odôvodnil ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.; rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ako aj ustanovením § 371 ods. písm. i/ Tr. por., že totiž rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Vzhľadom na uvedené sa obvinený domáhal, aby Najvyšší súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. júla 2009, sp. zn. 1Tos 34/2009, a rozhodnutie Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 23. júna 2009, sp. zn. 2T 151/2007, a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací po preskúmaní veci dospel k záveru, že podaný mimoriadny opravný prostriedok nie je možné akceptovať.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až § 392 je logický záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má v trestnom procese výnimočné postavenie a nie je možné jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutie, ktorých zákonnosť a dôvodnosť je posudzovaná v celkovom kontexte pri rozhodovaní in merito, resp. sú následkom takého rozhodovania.

Dovoláním teda je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej (368 ods. 1 Tr. por.), ktorým je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenia o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu - § 334 ods. 4 Tr. por.;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

V rozhodovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 368 a § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. D. podľa § 382 Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. decembra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová